

בד"צ שערי שלום

עיה"ק ירושלים – בית שמש – ביתר עילית

בנשיאות הגאון הגדול רבי נפתלי נוסבוים שליט"א

הרה"ג פנחס שפירא שליט"א – הרה"ג דוד יהושע קניג שליט"א – הרה"ג יהודה חמאב שליט"א – הרה"ג ברוך אפרתי שליט"א – הרה"ג איר אבו יצחק שליט"א
(גאב"ד) (ראב"ד גיטין) (ראב"ד יחסין) (סגן נשיא) (ראש בית ההוראה)

הרה"ג אפרים ברוסקי שליט"א – הרה"ג אברהם ברמי שליט"א – הרה"ג יעקב גרוסברג שליט"א – הרה"ג ישראל דוילובסקי שליט"א – הרה"ג אריה יודלביץ שליט"א
הרה"ג שובדיה יוסף שליט"א – הרה"ג הילל מאירס שליט"א – הרה"ג שלום יצחק מורחי שליט"א – הרה"ג ראובן נקאר שליט"א – הרה"ג אלחנן פריץ שליט"א

בס"ד, ד' בניסן תש"פ

המלצה לכופר נפש - מגבית "פדיון שבויים עבור בעל התשובה המוכה בכל גופו"

הנני בזה בהמלצה ובבקשה נרגשת אודות האי גברא יקירא הר"ר [REDACTED] הי"ו מעיה"ק ירושלים תובב"א, אשר עברו עליו כמה וכמה הרפתקי קשים מנשוא, וביודעי ומיכירי קאמינא, שהנ"ל שנולד למשפחה מסורתית חזר בתשובה שלימה בצעירותו, ונשא לאשה בת למשפחה חשובה מחסידות סאטמער פעיה"ק ירושת"ו, ולרגל עסקיו המסועפים של הבעל קבעו מקום מושב בני הזוג באמסטרדם, לאשר הבעל הוא אזרח הולנד ושם עשה חיל בעסקיו, אך הותירו את דירתו במרכז ירושלים שרכש בצעירותו קודם נישואיו, ולשם היו מגיעים לפרקים לביקורים בארה"ק, ויהי לאחר לידת בנם הבכור (והיחיד) איתרע עסק ביש ביניהם, ועזבה האשה את ביתו, אך תחת אשר לנהל את עניינה בדי"ת כדרך היראים, הרי שבעצת אחיה אשר סר מדרך התורה פנתה לבית משפט חילוני בירושלים בדרישה לעקל את רכושו מלפני הנישואין היינו הדירה שהיתה לו במרכז ירושלים, והבעל בראותו זאת סירב לתת לה גט פיטורין עד אשר תשיב לו את הגזילה אשר גזלה, ואז החל מקבל שיחות טלפון מאימות ממר שמואל גמליאלי מאגף העגונות של משרד המשפטים בישראל, ובהן איים עליו כי ידאג לשלוח אליו שליחים שיחתכו את שתי רגליו ויהפכוהו לנכה בכסא גלגלים, ובאחד הימים אכן פרצו לביתו שבאמסטרדם חוליה בראשות קצין חקירות לשעבר ממשטרת תל אביב (אשר מפני הסכנה אי אפשר להעלות את שמו ע"ג הכתב), ובתוך רגעים ספורים שיברו את כל צלעותיו, ואז איימו עליו לטמאו כדרך הערלים במש"ז ה", ולבסוף סיממו אותו בחומרים כימיים ותרופות פסיכיאטריות שונות ומשונות שהחדירו לתוך גופו, הכל כדי שיוכלו להורות לו לדקלם נוסח כתוב שהציגו לו לפיו הוא ממנה סופר ועדים לכתוב ולחתום גט לאשתו וכן ממנה שליח הולכה למסור לאשתו את הגט בבית הדין המחוזי בירושלים, ואף לאחר שבעודו מסומם אמר את הנוסח שהכתיבו לו עדיין הוסיפו להתעלל בו והוליקוהו על ארבע כחית השדה, ובכן לאחר מאורע זה היה מאושפז כמה שבועות בבית החולים שבאמסטרדם, והשתחרר משם כאשר הוא שבר כלי בכל גופו, ואף אינו שולט על עשיית צרכיו ה", וזקוק לטיפולים רפואיים ולנטילת תרופות באופן קבוע, ואז נקבעו לו ע"י הרשויות בהולנד 100% נכות לצמיתות, ובהיותו אזרח הולנד קיבל מהם קצבה המספקת כדי מחייתו, אך דא עקא שמאחר שידע כי האשה כבר קיבלה תעודת גירושין ממשרד הדתות בישראל, וגם חשב שיתפקו בדירה שהיתה לו במרכז ירושלים ונעשקה ממנו, לכן כאשר נפטרה אמו לפני כשלוש שנים הגיע לארה"ק להשתתף בהלווייתה, ואז עיכבה בידו האשה באמצעות ההוצאה לפועל מלצאת מהארץ לחזור למקומו באמסטרדם, בתואנה כי נותר לו חוב כלשהו עבור מזונות בנו יחידו, אשר עם השנים תפחו הריביות וההצמדות לכדי כמיליון וחצי ש"ח, ובכן הוא מעוכב כאן כשלוש שנים בלא יכולת לחזור למקומו, ובשל כך הפסיקו הרשויות בהולנד לשלם עבורו דמי נכות מאחר שהוא כבר אינו תושב הולנד, ומאידך בארה"ק אינו זכאי לפי החוק לקצבת נכות מאחר שאינו אזרח ישראלי, ולקבל אזרחות ישראלית ייעצו לו כמה מומחים שאינו כדאי, כיון שאז לא די במה שמעכבים בעדו מלצאת מהארץ, אלא יוכלו עפ"י חוקיהם גם לאוסרו בבית האסורים בעבור שאין בידו לשלם את חובות העבר עם הריביות וההצמדות (העולה סה"כ לכדי כמיליון וחצי ש"ח כאמור), ובכן הוא מעוכב כאן בארה"ק כאבן שאין לה הופכין, מבלי יכולת לספק את צרכיו המינימאליים, שלא לדבר על יכולת להשתקם ולהקים בית מחדש בישראל, וכבר מקובלנו מרביתנו ז"ל ד'עיוגא דגברא קשה מדאיתתא, וכמ"ש המהרש"ם (חיו"ד סימן קמ) וז"ל "ראיתי להקדים הקדמה והיא זאת, שנינו במשנה פרק אעפ"י המורדת על בעלה פוחתין מכתובתה ז' דינרים בשבת ר"י אומר ג' טרפעיקין וכן המורד על אשתו מוסיף על כתובתה ג' דינרים בשבת ר"י אומר ג' טרפעיקין, ובגמרא אמר ליה רבי חייא בר יוסף לשמואל מה בין מורד למורדת ופרש"י ז"ל מ"ש כשהוא מורד אינו נותן לה אלא חצי טרפעיקין ליום וכשהיא מורדת נותנת טרפעיקין, א"ל צא ולמד משוק של זונות מי שוכר את מי, ופרש"י האיש שוכר את האשה שמע מינה צערו מרובה, עוד תירוץ שני [REDACTED] ע"כ, מכאן למדנו בפירוש שצער האיש לעמוד בלא אשה גדול מצערה של אשה, ולא עוד אלא שהאיש מלבד הצער נמשך לו גנאי, וא"כ אחר שאנו רואין כמה תשו' חכמים ונכנסו בעובי הקורה לעגונא דאתתא, עד שהתירו לינשא בעדות אשה ואפילו על פי עבד או שפחה, אם כן כל שכן שיש לנו לחוש הרבה מאד על עגון האיש, כי מלבד הצער והגנאי הנ"ל איפשר ח"ו שמרד אשתו עליו יביאהו לידי הרהור עברה או שמא ח"ו אפי' לידי מעשה", עכ"ל, ואומלל זה לא די שאין בידו לישא אשה חדשה ולהוליד ילדים, גם אין בידו לדאוג באופן מינימאלי לצרכיו הבסיסיים מזונותיו ורפואתו, וכבר ידוע מדורי דורות אשר הוקבע ע"י צדיקי הדורות כסגולה נשגבה לעצירת המגפה לנדב כ"א מהונו להעמיד חופות של חתנים יתומים וכלות יתומות, עאכ"ו כ' לנדו"ד כאמור, שהכנסת חתן קודמת במעלה להכנסת כלה, ומה גם שעלינו כתמיד מוטל לחשוב אשר בשבילנו הסער הזה, כידוע מחז"ל שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל, ואין פורענות באה על ישראל אלא בשביל קלקול הדינים, וגזל מקטרג בראש, כידוע שלא נחתם דינם של דור המבול לאבדון כ"א על הגזל, ודי בזה כדי לעורר כל מי שאין לב אבן בקרבו.

וע"כ חובה קדושה על כל מי שחפץ בחיים לו ולב"ב, אשר לא יפחות מסך של ח"י שקלים למשך י"ב חודשים עבור כ"א מבני ביתו, וגם על העוברים שבמעמי אמותם יתנו כן, והשי"ת יכפר בעד עמב"י ותעצר המגפה. ואפריון נמטיה לרבי ועסקני "קופת האברכים" אשר קבלו ע"ע לארגן מגבית זו לש"ש שלא ע"מ לקבל פרס, יה"ר שתיי משכורתם שלימה מאת השי"ת ולא יבוא שום נגף בגבולם.

פנחס שפירא חופ"ק בית שמש ת"ו

אני מצטרף להנ"ל שמצוה רבה לעזור

מרדכי אייכלר

חזקה על הגרפ"ש שליט"א שכתב דברים נכונים ע"כ ג"א מצטרף

נחום איזנשטיין

נאמנים עלי דברי ידידי הגר"פ שפירא שליט"א ואף אני הק' מצטרף לבקשה, וה' ירחם על עמ"י

אליהו שלזינגר